

вотните страдаеха ужасно отъ тоя убийственъ въздухъ; не съществувахе ни най-малакъ вѣтрець. Почти сипца почувствувахме, че очите ни захващатъ да болатъ, мъчеше ни жѣжда; а вода нѣмахме ни капка.“ Послѣ това изведпашъ, въ едно мигновение, са появиль шамсинъ. Ураганите биватъ ужасни и тогава, когато духатъ надъ дѣвственните гори, чрезъ които не е преминавала човѣческа нога. Единъ пътешественникъ по Америка говори за тамошните вихрушки слѣдующето: „Да са намира човѣкъ въ дѣвственните гори въ времето на голѣмите вихрушки е много по-страшно и по-опасно, отъ колкото да са намира надъ морето въ времето на най-страшните бури. Когато ураганътъ преминава надъ тие многовѣнни дървета, когато расклати тѣхните клонове, когато захване да ги раздѣлява и да ги удря едно о друго, то по въздухътъ са разнася страшенъ писакъ, шумотевица, реване и трѣскотевици. Ония растения, които са вятъ около голѣмите дървета и които ги сплитатъ едно за друго, са късатъ на части; клонове и цѣли дървета падатъ; отъ плодовитите дървета падатъ овощи и праватъ голѣма муметевица, защото поветчето изъ тия овощи сѣ покрити съ твърда кора. Дъждътъ, който отъ самото начало са удържава отъ гѣстата шума, тече, като изъ рѣкавъ, между разединенните дървета. Вода облива на сѣкаде и угрожава на животните съ страшенъ потопъ. Почти сичките горски животни виражаватъ безпокойствие и страхъ, и съ своите тѣжни викове и съ своето виѣне заглушаватъ и самиятъ вѣтаръ. Маймуни, голѣми прилѣпе и сичките хвъркати живинчета маматъ едно друго, чегато имъ предстои вѣчна